

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การศึกษาสภาพปัจจุบันในการรณรงค์ เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ และด้านการดำเนินการ โดยเสนอเป็นรายด้านและรายเรื่อง

4.3 การศึกษาปัญหาในการรณรงค์ เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ และด้านการดำเนินการ โดยเสนอในภาพรวม รายด้านและรายเรื่อง

4.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการดำเนินการ โดยเสนอในภาพรวม

4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ทั้งที่สังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัด

สถานภาพ	จำนวน $n = 333$	ร้อยละ
1) เพศ		
ชาย	266	79.88
หญิง	67	20.12
2) ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	132	39.64
ผู้ช่วยผู้บริหาร	60	18.02
ผู้ปฏิบัติการรณรงค์	100	30.03
อื่น ๆ	41	12.31
3) หน่วยงานที่สังกัด		
กรมสามัญศึกษา	128	38.44
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	205	61.56

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 333 คน เป็นเพศชายจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 79.88 เพศหญิงจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.12 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารซึ่งมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 39.64 รองลงมาตำแหน่งผู้ปฏิบัติการรณรงค์ ร้อยละ 30.03 ผู้ช่วยผู้บริหาร ร้อยละ 18.02 และตำแหน่งอื่น ๆ ร้อยละ 12.31 ตามลำดับ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คิดเป็นร้อยละ 61.56 สังกัดกรมสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 38.44

4.2 การศึกษาสภาพปัจจุบันในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา

ในการศึกษาสภาพปัจจุบันในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยาย-โอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการดำเนินการ ผลการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ปรากฏในตารางที่จะกล่าวดังต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของโรงเรียน เกี่ยวกับสภาพและผลการรับนักเรียนจากการรณรงค์ เพื่อเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537

รายการ	จำนวนโรงเรียน n = 225	ร้อยละ
1. สภาพการดำเนินการรณรงค์		
รณรงค์เหมือนทุกปีที่ผ่านมา	92	40.89
รณรงค์มากกว่าทุกปีที่ผ่านมา	133	59.11
2. ผลการรับนักเรียนจากการรณรงค์		
น้อยกว่าเป้าหมาย	28	12.44
ตามเป้าหมาย	96	42.67
สูงกว่าเป้าหมาย	101	44.89

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 3 พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ได้มีการรณรงค์เพื่อเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา 2537 โดยวิเคราะห์จากจำนวนโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 225 โรงเรียน ส่วนใหญ่มีการรณรงค์มากกว่าทุกปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 59.11 และโรงเรียนที่รณรงค์เหมือนทุกปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 40.89 ส่วนผลของการรณรงค์ทำให้โรงเรียนส่วนใหญ่สามารถรับนักเรียนได้สูงกว่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 44.89 รองลงมาทำได้ตามเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 42.67 และอันดับสุดท้ายรับนักเรียนได้น้อยกว่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 12.44

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบบทบาทของบุคลากรและหน่วยงานประเภทต่างๆ ในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ประเภทของบุคลากร	ต้นสังกัดของโรงเรียน				ค่า t	รวม		แปลความ
	สศ.		สพข.			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1) ครู-อาจารย์ในโรงเรียน	2.29	0.73	4.19	0.79	1.22	4.23	0.77	มาก
2) นักการภารโรง	2.92	1.06	2.86	1.14	0.46	2.89	1.12	ปานกลาง
3) นักเรียนปัจจุบัน	3.82	0.85	3.60	0.90	2.19*	3.69	0.89	มาก
4) คหบดีเจ้าของโรงเรียน	3.29	1.01	3.27	0.98	0.17	3.29	1.00	ปานกลาง
5) ผู้ปกครองนักเรียน	3.75	0.93	3.46	0.93	2.72**	3.57	0.94	มาก
6) ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา	4.11	0.77	3.78	0.91	3.56***	3.91	0.88	มาก
7) ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา	3.89	0.82	3.66	0.92	2.36*	3.75	0.89	มาก
8) คณะกรรมการศึกษา	3.42	1.14	3.51	0.90	-0.80	3.48	1.00	ปานกลาง
9) คณะกรรมการสภาตำบล	3.39	0.99	3.08	0.95	2.84**	3.21	0.98	ปานกลาง
10) คณะกรรมการหมู่บ้าน	3.28	0.97	3.34	0.94	-0.49	3.32	0.95	ปานกลาง
11) พระภิกษุ	2.87	1.06	2.87	1.00	-0.03	2.88	1.03	ปานกลาง
12) ร้านค้าในหมู่บ้าน	2.60	1.04	2.69	0.97	-0.74	2.66	1.00	ปานกลาง
13) ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์	2.53	1.19	2.06	1.08	3.71***	2.25	1.15	น้อย
14) ผู้จัดการวิทยุ	2.60	1.29	2.23	1.15	2.75**	2.38	1.22	น้อย

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4 พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 โดยภาพรวมของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ บุคลากรที่มีบทบาทในการดำรงอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ครู-อาจารย์ในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักเรียนปัจจุบัน ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} = 4.23$, $\bar{X} = 3.32$, $\bar{X} = 3.29$, $\bar{X} = 3.21$, $\bar{X} = 2.89$, $\bar{X} = 2.88$ และ $\bar{X} = 2.66$ ตามลำดับ) ส่วนผู้จรรยาการวิทยุและผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ มีบทบาทในการดำรงอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$ และ $\bar{X} = 2.25$ ตามลำดับ) นอกนั้นมีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า การดำรงของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา บุคลากรที่มีบทบาทมากกว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่าง ๆ กัน คือ ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา ($\bar{X} 3.89 > \bar{X} 3.66$) และนักเรียนปัจจุบัน ($\bar{X} 3.82 > \bar{X} 3.60$) ที่ระดับ .05 คณะกรรมการสภาตำบล ($\bar{X} 3.36 > \bar{X} 3.08$) ผู้จรรยาการวิทยุ ($\bar{X} 2.60 > \bar{X} 2.23$) และผู้ปกครองนักเรียน ($\bar{X} 3.75 > \bar{X} 3.46$) ที่ระดับ .01 ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} 2.53 > \bar{X} 2.06$) และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ($\bar{X} 4.11 > \bar{X} 3.78$) ที่ระดับ .001 ส่วนบทบาทของบุคลากรประเภทอื่น ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของโรงเรียน เกี่ยวกับแหล่งรายได้ที่ใช้สนับสนุนการดำเนินการ
การรณรงค์เพื่อเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตาม
ต้นสังกัดของโรงเรียน

แหล่งรายได้	ต้นสังกัดของโรงเรียน					
	สศ.		สพช.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	n=85		n=140		n=225	
เงินอุดหนุนโครงการ ฯ	30	35.30	45	32.14	75	33.33
เงินสวัสดิการภายในโรงเรียน	29	34.12	35	25.00	64	28.44
เงินบริจาค	26	30.59	36	25.71	62	27.55
เงินบำรุงการศึกษา	26	30.59	29	20.71	55	24.44
เงินส่วนตัว	25	29.41	48	34.28	73	32.44

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 5 พบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ มีแหล่งรายได้ที่ใช้สนับสนุนการดำเนินการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา จากแหล่งต่าง ๆ ในระดับใกล้เคียงกัน โดยเรียงลำดับดังนี้คือ เงินอุดหนุนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา เงินส่วนตัวผู้รณรงค์ เงินสวัสดิการภายในโรงเรียน เงินบริจาค และเงินบำรุงการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาแยกสังกัดพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ส่วนใหญ่ใช้เงินส่วนตัวของผู้ปฏิบัติการรณรงค์ และเงินอุดหนุนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา (ร้อยละ 34.28 และ 32.14 ตามลำดับ) ส่วนโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เงินอุดหนุนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา และเงินสวัสดิการภายในโรงเรียน (ร้อยละ 35.30 และ 34.12 ตามลำดับ)

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของโรงเรียนที่มีรายได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินการ
 ผลิตเพื่อเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตาม
 ต้นสังกัดของโรงเรียน

แหล่งรายได้	ร้อยละของโรงเรียน							
	ไม่ระบุจำนวนเงิน		ต่ำกว่า 500 บาท		500-1,000 บาท		1,000 บาทขึ้นไป	
	สศ.	สปช.	สศ.	สปช.	สศ.	สปช.	สศ.	สปช.
เงินอุดหนุนโครงการฯ	9.84	9.37	-	2.52	12.73	12.69	12.73	7.56
เงินสวัสดิการภายใน	15.42	13.22	-	23.81	9.43	3.94	19.27	8.03
เงินบริจาค	13.54	25.80	-	16.25	-	5.60	17.05	2.75
เงินบำรุงการศึกษา	12.24	2.99	-	14.73	6.11	2.99	12.24	-
เงินส่วนตัว	29.41	32.77	-	-	-	-	-	1.51

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 พบว่า ส่วนหนึ่งของโรงเรียนทั้งสองสังกัดไม่ได้
 ระบุจำนวนเงินที่ใช้จ่าย แต่ในส่วนที่ระบุจำนวนเงิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่
 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจะใช้เงินจากแหล่งต่าง ๆ ในระดับ 1,000 บาท ขึ้นไป ในขณะที่
 ที่โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในระดับที่ต่ำกว่า 500 บาท

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของโรงเรียน เกี่ยวกับรายการใช้จ่ายในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

รายการใช้จ่าย	ต้นสังกัดของโรงเรียน					
	สศ.		สพช.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	n=85		n=140		n=225	
การจัดทำเอกสารเผยแพร่	23	27.62	66	47.44	89	39.55
การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์	23	27.62	57	40.84	80	35.50
การจัดทำวีดีโอเทป	7	8.40	11	7.80	18	8.00
การจัดทำฟิล์มสไลด์	7	8.40	9	6.60	16	7.11
ค่าตอบแทน ใช้สอย	18	21.02	28	20.42	46	20.44
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	7	8.40	-	-	7	3.11

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 7 พบว่า โดยภาพรวมของโรงเรียนทั้งสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีการใช้จ่ายเงินในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ในสามเรื่องค่อนข้างมากคือ การจัดทำเอกสารเผยแพร่ การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ และเป็นค่าตอบแทนใช้สอย (ร้อยละ 39.55, 35.50 และ 20.44 ตามลำดับ) ส่วนที่เหลือ คือ การจัดทำวีดีโอเทป การจัดทำฟิล์มสไลด์ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ มีการใช้จ่ายค่อนข้างน้อย (ร้อยละ 8.00, 7.11 และ 3.11 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาแยกสังกัด พบว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ต่างก็มีรูปแบบการใช้จ่ายที่เหมือนกับรายการดังกล่าวข้างต้น

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละของโรงเรียนเกี่ยวกับรายการใช้จ่าย ในการสนับสนุนการดำเนินการ
 ผลิตของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด
 ขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ร้อยละของโรงเรียน								
รายการจ่าย	ไม่ระบุจำนวนเงินต่ำกว่า500บาท 500-1,000บาท 1,000บาทขึ้นไป							
	สศ.	สบช.	สศ.	สบช.	สศ.	สบช.	สศ.	สบช.
การจัดทำเอกสารเผยแพร่	9.74	14.06	3.26	16.98	10.28	11.72	4.34	4.68
การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์	8.24	3.52	5.28	22.74	5.88	8.74	8.22	5.84
การจัดทำวีดีโอเทป	4.2	2.6	2.12	-	1.04	-	1.04	5.20
การจัดทำฟิล์มสไลด์	3.72	3.3	0.94	-	2.8	3.3	0.94	-
ค่าใช้สอย ตอบแทน	8.1	8.02	1.06	6.2	5.4	6.2	6.46	-
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	4.2	-	-	-	2.52	-	1.68	-

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 8 พบว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ส่วนหนึ่งไม่ได้ระบุจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการผลิตเพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา แต่ในส่วนที่ระบุจำนวนเงิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่จะใช้จ่ายทุกรายการ และจะใช้จ่ายจำนวนเงินในระดับ 1,000 บาท ขึ้นไป ส่วนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้จ่ายในบางรายการ และใช้จ่ายในวงเงินต่ำกว่า 500 บาทลงมา

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบระดับการใช้
วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ ในการแต่งคำเพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ต้นสังกัดของโรงเรียน								
ประเภทของวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์	สศ.		สช.		ค่า t	รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1) วัสดุในการจัดทำเอกสารต่าง ๆ	4.06	1.000	3.62	1.12	3.61*	3.97	1.10	มาก
2) อุปกรณ์ในการทำป้ายประกาศ	3.52	1.03	3.25	1.05	2.25*	3.36	1.05	ปานกลาง
3) เครื่องฉายข้ามศีรษะ	2.26	1.15	2.07	1.08	1.54	2.15	1.11	น้อย
4) เครื่องเล่นวีดิทัศน์	2.42	1.21	1.81	1.06	4.82***	2.05	1.16	น้อย
5) วิทยุ	2.36	1.17	1.83	1.06	4.27***	2.04	1.14	น้อย
6) เครื่องฉายสไลด์	2.25	1.22	1.85	1.03	3.07**	2.01	1.12	น้อย
7) รถยนต์และรถจักรยานยนต์	4.03	1.07	3.17	1.37	6.35***	3.50	1.33	ปานกลาง

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 9 พบว่า การบรรจุเพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 โดยภาพรวมของโรงเรียนทั้งสังกัดกรมสามัญศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีการใช้วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ระดับมากในเรื่อง การใช้วัสดุในการจัดทำเอกสารต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.97$) ในระดับปานกลางในเรื่องการใช้อุปกรณ์ในการทำป้ายประกาศ และการใช้รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ($\bar{X} = 3.36$ และ 3.50 ตามลำดับ) ส่วนที่เหลือใช้ในระดับน้อย คือ การใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ เครื่องเล่นวีดิทัศน์ วิทยุ และเครื่องฉายสไลด์ ($\bar{X} = 2.15$, $\bar{X} = 2.05$, $\bar{X} = 2.04$ และ $\bar{X} = 2.01$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษามีการใช้วัสดุอุปกรณ์มากกว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แทบทุกรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่าง ๆ กันดังนี้ การใช้วัสดุในการจัดทำเอกสารต่างๆ และการใช้อุปกรณ์ในการทำป้ายประกาศ ($\bar{X} 4.06 > \bar{X} 3.62$ และ $\bar{X} 3.52 > \bar{X} 3.25$) ตามลำดับที่ระดับ .05 การใช้เครื่องฉายสไลด์ ($\bar{X} 2.25 > \bar{X} 1.85$) ที่ระดับ .01 การใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ การใช้วิทยุ และการใช้รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ($\bar{X} 2.24 > \bar{X} 1.18$, $\bar{X} 2.36 > \bar{X} 1.83$ และ $\bar{X} 4.03 > \bar{X} 3.17$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .001 ที่เหลือคือ การใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะ มีการใช้ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และค่า t เปรียบเทียบระดับของ
วิธีการในการดำเนินการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ต้นสังกัดของโรงเรียน									
วิธีการดำเนินการรณรงค์	สศ.		สขย.		ค่า t	รวม		แปลความ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1)การส่งเอกสารเผยแพร่	4.26	0.95	3.56	1.18	5.94***	3.83	1.15	มาก	
2)โครงการพี่ช่วยน้อง	3.94	1.02	3.20	1.19	5.78***	3.49	1.18	ปานกลาง	
3)การจัดการเรียนการสอนให้มีความรู้เพื่อให้เห็น ที่ศรัทธาของผู้ปกครองและนักเรียน	4.24	0.86	3.97	0.91	2.68**	4.08	0.91	มาก	
4)การจัดนิทรรศการหรือแสดงผลงาน กิจกรรมของ โรงเรียนให้นักเรียนและนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 เข้าร่วมกิจกรรม	3.56	1.07	3.32	0.97	2.10**	3.41	1.02	ปานกลาง	
5)ให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ชุมชน	3.91	0.90	3.78	0.95	1.27	3.83	0.94	มาก	
6)คณะครูและนายในโรงเรียนพื่อนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ใกล้เคียง	4.46	0.86	3.92	1.11	4.98***	4.14	1.06	มาก	
7)ให้ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วยประชาสัมพันธ์	3.74	1.01	4.05	0.94	-2.84**	3.93	0.98	มาก	
8)ส่งวีดีโอเทปไปฉายในโรงเรียนประถมศึกษาต่างๆ และในหมู่บ้าน	2.01	1.14	1.81	1.14	1.56	1.89	1.15	น้อย	

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และค่า t เปรียบเทียบระดับของ
วิธีการในการดำเนินการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน (ต่อ)

การดำเนินการรณรงค์	ต้นสังกัดของโรงเรียน				ค่า t	รวม		แปลความ
	สศ.		สชช.			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
9) วิทยฐานะผู้ปกครองที่บ้าน	3.55	1.17	3.64	1.01	-0.77	3.61	1.08	มาก
10) ขึ้นใจชาวบ้านเวลาที่มีการรวมกลุ่มเช่นการประชุม	3.53	1.14	3.86	0.96	-2.78**	3.74	1.05	มาก
11) ขอความร่วมมือจากพระภิกษุช่วยชี้แจงชาวบ้านและผู้ปกครองนักเรียน	2.80	1.19	2.95	1.16	-1.10	2.89	1.18	น้อย
12) ขอความร่วมมือจากคณะกรรมการสภาตำบลคณะกรรมการหมู่บ้าน ชั่วระยะชาตินิพนธ์	3.30	1.06	3.15	1.06	1.24	3.21	1.06	ปานกลาง
13) ขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชนในการประชาสัมพันธ์	3.59	1.09	3.58	0.97	0.07	3.59	1.02	มาก
14) ใช้ป้ายประกาศในที่ชุมชน	3.69	1.00	3.47	1.01	1.95	3.56	1.02	มาก
15) ใช้เสียงตามสายตามหมู่บ้าน	3.26	1.25	3.25	1.22	0.05	3.26	1.24	ปานกลาง
16) ใช้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	2.05	1.14	1.59	0.95	3.83***	1.17	1.06	น้อย
17) ออกรายการวิทยุหรือโทรทัศน์	1.98	1.20	1.35	0.75	5.33***	1.59	1.00	น้อย

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 10 พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 มีการดำเนินการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในระดับมากขึ้นในเรื่อง การส่งเอกสารเผยแพร่ การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่ศรัทธา การให้บริการด้านต่าง ๆ คณะครูไปแนะแนวในโรงเรียนที่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ใกล้เคียง การให้ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วยประชาสัมพันธ์ ไปพบปะผู้ปกครองที่บ้าน การชี้แจงชาวบ้านเวลาที่มีการรวมกลุ่ม การขอความร่วมมือจากชุมชนช่วยประชาสัมพันธ์ และการใช้ป้ายประกาศในที่ชุมชน ($\bar{X} = 3.83$, $\bar{X} = 4.08$, $\bar{X} = 3.83$, $\bar{X} = 3.93$, $\bar{X} = 3.61$, $\bar{X} = 3.74$, $\bar{X} = 3.59$ และ $\bar{X} = 3.56$ ตามลำดับ) มีการดำเนินการรณรงค์อยู่ในระดับปานกลางในรายการ โครงการพี่ชวนน้อง การจัดนิทรรศการแสดงผลงาน การใช้เสียงตามสายในหมู่บ้าน และการขอความร่วมมือจากคณะกรรมการสภาตำบลช่วยประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.49$, $\bar{X} = 3.41$, $\bar{X} = 3.26$ และ $\bar{X} = 3.21$ ตามลำดับ) ส่วนที่เหลือน้อย คือ การขอความร่วมมือจากพระภิกษุช่วยชี้แจงชาวบ้าน การส่งวีดีโอเทปไปฉายในโรงเรียนประถมศึกษาและหมู่บ้าน การออกรายการวิทยุหรือโทรทัศน์และการใช้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มีการดำเนินการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.89$, $\bar{X} = 1.89$, $\bar{X} = 1.59$ และ $\bar{X} = 1.17$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการรณรงค์โดยวิธีการต่าง ๆ มากกว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่าง ๆ กันดังนี้ การจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่ศรัทธา และการจัดนิทรรศการแสดงผลงาน ($\bar{X} = 4.24 > \bar{X} = 3.67$ และ $\bar{X} = 3.56 > \bar{X} = 3.32$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .01 การส่งเอกสารเผยแพร่ โครงการพี่ชวนน้อง คณะครูไปแนะแนวที่โรงเรียนที่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ใกล้เคียง การใช้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และการออกรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ ($\bar{X} = 4.26 > \bar{X} = 3.56$, $\bar{X} = 3.94 > \bar{X} = 3.20$, $\bar{X} = 4.46 > \bar{X} = 3.92$, $\bar{X} = 2.05 > \bar{X} = 1.59$ และ $\bar{X} = 1.98 > \bar{X} = 1.35$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .001 ส่วนการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ชุมชน การส่งวีดีโอเทปไปฉายในโรงเรียนประถมศึกษาและหมู่บ้าน การขอความร่วมมือจากคณะกรรมการสภาตำบล การขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชน การใช้ป้ายประกาศในที่ชุมชนและการใช้เสียงตามสายในหมู่บ้าน มีการดำเนินการโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่ามีบางรายการที่โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ มีการดำเนินการมากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ การชี้แจงชาวบ้านเวลาที่มีการรวมกลุ่ม และการให้ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วยประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}$ 3.86 > $\bar{X}$ 3.53 และ $\bar{X}$ 4.05 > $\bar{X}$ 3.74) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ส่วนการไปพบปะผู้ปกครองที่บ้านและการขอความร่วมมือจากพระภิกษุแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละของโรงเรียนที่ใช้เวลาระยะต่างกันในการณรงค์ เพื่อการเรียนรู้ต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ระยะเวลาในการรณรงค์	ร้อยละของโรงเรียน		
	สศ.	สพช.	รวม
กระทำเป็นระยะ ๆ ตลอดทั้งปี	19.21	26.42	45.63
ตลอดทั้งปีรณรงค์ 2 ครั้ง	6.30	5.10	11.40
ก่อนโรงเรียนเปิดภาคเรียน 5-6 เดือน	16.81	25.52	42.33
หลังจากรับหนังสือแจ้งให้รณรงค์	7.80	13.21	21.01

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 11 พบว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่ดำเนินการรณรงค์โดยกระทำเป็นระยะ ๆ ตลอดปี และก่อนโรงเรียนเปิดภาคเรียน 5 - 6 เดือน (ร้อยละ 45.63 และ 42.33 ตามลำดับ) มีส่วนน้อยที่ดำเนินการรณรงค์ปีละ 2 ครั้ง และเมื่อได้รับหนังสือแจ้งให้รณรงค์ (ร้อยละ 11.40 และ 21.01 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาแยกสังกัดพบว่า โรงเรียนทั้งสองสังกัดต่างก็มีช่วงระยะเวลาในการรณรงค์เหมือนกับการดำเนินการในภาพรวมดังกล่าวข้างต้น

4.3 การศึกษาปัญหาในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา

การศึกษาปัญหาในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ และด้านการดำเนินการ ผลการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ บปรากฏในตารางที่ได้กล่าวดังต่อไปนี้ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบปัญหาโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2535 จำแนกตามคั่นสังกัดของโรงเรียน

คั่นสังกัดของโรงเรียน									
ปัญหาของการรณรงค์	สศ.		สพป.		ค่า t	รวม		แปลความ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
1) ด้านบุคลากร	2.28	0.70	2.34	0.64	-0.83	2.32	0.67	น้อย	
2) ด้านงบประมาณ	2.33	0.74	2.93	0.77	-6.95***	2.71	0.82	ปานกลาง	
3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์	2.75	0.95	3.36	0.88	-5.99***	3.13	0.96	ปานกลาง	
4) ด้านการดำเนินการ	2.43	0.88	2.56	0.82	-1.39	2.52	0.85	ปานกลาง	
รวม	2.44	0.48	2.79	0.43	-4.82**	2.67	0.47	ปานกลาง	

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาทั้ง 4 ด้านในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมี ปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ที่มีปัญหาในระดับปานกลางคือด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์ และด้านการดำเนินการ ($\bar{X} = 2.71$, $\bar{X} = 3.13$, และ $\bar{X} = 2.52$ ตามลำดับ) ส่วนด้านบุคลากรมีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.32$)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีปัญหามากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ($\bar{X} 2.03 > \bar{X} 1.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีปัญหามากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} 2.93 > \bar{X} 2.33$ และ $\bar{X} 3.36 > \bar{X} 2.75$ ตามลำดับ) ส่วนด้านบุคลากรและด้านการดำเนินการมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบปัญหาด้าน
บุคลากรในการบรรจุเพื่อการเรียนรู้ต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ด้านบุคลากร	ต้นสังกัดของโรงเรียน				ค่า t	รวม		แปลความ
	สศ.		สช.			รวม		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D			$\bar{X}$	
1)ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันโครงการขยายโอกาส ฯ	2.31	1.04	2.53	0.96	-1.95	2.45	1.00	น้อย
2)ขาดสิ่งจูงใจตอบแทนในการบรรจุคดีที่เหมาะสม	2.79	1.03	3.08	1.00	-2.54*	2.98	1.02	ปานกลาง
3)ขาดความร่วมมือจากบุคลากรภายนอกโรงเรียน	2.51	1.00	2.73	1.03	-1.87	2.65	1.03	ปานกลาง
4)บุคลากรในโรงเรียนไม่อุทิศตนให้กับการบรรจุคดีอย่างเต็มที่	2.29	1.07	2.34	1.00	-0.43	2.33	1.03	น้อย
5)ขาดทักษะในการบรรจุคดี	2.40	0.92	2.63	1.01	-2.06*	2.55	0.99	ปานกลาง
6)ขาดข้อมูลภาพพื้นฐานเชื่อถือจากชาวบ้าน	1.97	0.91	2.00	0.82	-0.29	1.99	0.86	น้อย
7)ขาดมนุษยสัมพันธ์ ทำคนเป็นชาวบ้าน	1.84	0.84	1.75	0.80	1.00	1.79	0.82	น้อย
8)ขาดไหวพริบ ไม่รู้จักใช้น้ำหนักจนทำให้เป็นภาระโยน	2.04	0.93	1.96	0.93	0.81	1.99	0.94	น้อย
9)บุคลากรในโรงเรียนเป็นคนต่างถิ่น ไม่สามารถเข้าเมืองชาวบ้านได้	2.23	1.04	2.06	1.00	1.49	2.13	1.02	น้อย
10)บุคลากรภายในโรงเรียนส่วนมากเป็นเพศหญิงไม่สะดวกต่อการบรรจุคดีในหมู่บ้านโดยเฉพาะเวลาดำเนิน	2.72	1.20	2.36	1.17	0.46	2.38	1.18	น้อย
รวม	2.28	0.70	2.34	0.64	-0.83	2.32	0.67	น้อย

* $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้ต่อชั้นมัธยมศึกษาด้านบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 โดยภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.3$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลางสามเรื่องคือ ขาดสิ่งจูงใจตอบแทนในการรณรงค์ที่เหมาะสม ขาดความร่วมมือจากบุคลากรภายนอกโรงเรียน และขาดทักษะในการจูงใจ ($\bar{X} = 2.98$, $\bar{X} = 2.65$ และ $\bar{X} = 2.55$ ตามลำดับ) เรื่องที่เหลือมีปัญหอยู่ในระดับน้อย

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาด้านบุคลากรมากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในเรื่อง ขาดสิ่งจูงใจตอบแทนในการรณรงค์ และขาดทักษะในการจูงใจ ($\bar{X} 3.08 > \bar{X} 2.79$ และ $\bar{X} 2.63 > \bar{X} 2.40$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .05 นอกนั้นพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และค่า t เปรียบเทียบปัญหา
ด้านงบประมาณในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ต้นสังกัดของโรงเรียน								
ด้านงบประมาณ	สศ.		สชธ.		ค่า t	รวม		แปลความ
	$\bar{Y}$	S.D.	$\bar{Y}$	S.D.		$\bar{Y}$	S.D.	
1)ขาดงบประมาณเพื่อการรณรงค์โดยเฉพาะ	3.14	1.28	3.83	1.13	-5.20***	3.57	1.24	มาก
2)การเบิกเงินค่าเข้าไม่พินค่อความต้องการในการใช้	2.48	1.09	3.68	1.26	-8.87***	3.23	1.34	ปานกลาง
3)โรงเรียนแจ้งสรงงบประมาณเพื่อการรณรงค์ไม่ทั่วถึง								
ไม่เป็นธรรมต่อทุกคน	2.10	0.98	2.56	1.29	-3.61***	2.39	1.20	น้อย
4)มีการนำงบประมาณเพื่อการรณรงค์ไปใช้ในลักษณะ								
ไม่ถูกต้อง	1.52	0.80	1.54	0.94	-0.23	2.54	0.89	น้อย
5)การใช้เงินส่วนตัวในการรณรงค์	2.43	1.21	3.05	1.36	-4.18***	2.82	1.34	ปานกลาง
รวม	2.33	0.74	2.93	0.77	-6.95***	2.71	0.82	ปานกลาง

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณในการรณรงค์เพื่อการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า ที่มีปัญหาในระดับมากคือ การขาดงบประมาณเพื่อการรณรงค์ โดยเฉพาะ ($\bar{X} = 3.57$) มีปัญหาในระดับปานกลางคือ การเบิกเงินล่าช้าไม่ทันต่อความต้องการที่จะใช้และการใช้เงินส่วนตัวในการรณรงค์ ($\bar{X} = 3.23$ และ $\bar{X} = 2.82$ ตามลำดับ) ที่เหลือมีปัญหาในระดับน้อยคือ โรงเรียนแบ่งสรรงบประมาณเพื่อการรณรงค์ไม่เป็นธรรม และการนำงบประมาณไปใช้ในลักษณะไม่ถูกต้อง ($\bar{X} = 2.39$ และ $\bar{X} = 2.82$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาด้านงบประมาณแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหามากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในทุกเรื่อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 ประกอบด้วยเรื่องการขาดงบประมาณเพื่อการรณรงค์โดยเฉพาะ การเบิกเงินล่าช้าไม่ทันต่อความต้องการใช้ การแบ่งสรรงบประมาณไม่เป็นธรรม และการใช้เงินส่วนตัวในการรณรงค์ ($\bar{X} 3.83 > \bar{X} 3.14$, $\bar{X} 3.68 > \bar{X} 2.48$, $\bar{X} 2.56 > \bar{X} 2.10$ และ $\bar{X} 3.05 > \bar{X} 2.43$ ตามลำดับ) ส่วนการนำงบประมาณไปใช้ในลักษณะไม่ถูกต้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบปัญหาด้าน
 วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการรณรงค์เพื่อการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียน
 ขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา
 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ต้นสังกัดของโรงเรียน								
ด้านวัสดุอุปกรณ์	สศ.		สชช.		ค่า t	รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1)วัสดุที่ใช้ในการรณรงค์ไม่เพียงพอ	2.75	1.10	3.59	1.09	-6.79***	3.27	1.17	ปานกลาง
2)ขาดยานพาหนะที่ใช้ในการรณรงค์	2.89	1.26	3.15	1.28	-1.79	3.06	1.28	ปานกลาง
3)ขาดการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ	2.71	1.29	3.72	1.23	-7.14***	3.34	1.35	ปานกลาง
4)สื่อในการรณรงค์ไม่สามารถแจกจ่ายให้นักเรียนและผู้ปกครองได้อย่างทั่วถึง	2.76	1.15	3.13	1.23	-2.70**	2.99	1.21	ปานกลาง
5)สภาพของวัสดุที่ใช้ในการรณรงค์	2.62	1.06	3.22	1.12	-4.85***	3.00	1.14	ปานกลาง
รวม	2.75	0.95	3.36	0.88	-5.99***	3.13	0.96	ปานกลาง

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 15 บ่งชี้ว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่าทุกเรื่องมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ เรื่องวัสดุที่ใช้ในการรณรงค์ไม่เพียงพอ เรื่องขาดยานพาหนะที่ใช้ในการรณรงค์ เรื่องขาดการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ เรื่องสื่อในการรณรงค์ไม่สามารถแจกจ่ายให้นักเรียน และผู้ปกครองได้ทั่วถึงและเรื่องสภาพของวัสดุอุปกรณ์ในการรณรงค์ ($\bar{X} = 3.27, \bar{X} = 3.06, \bar{X} = 3.34, \bar{X} = 2.99$ และ $\bar{X} = 3.00$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ในการรณรงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายเรื่องพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหามากกว่าโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในทุกเรื่อง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติแตกต่างกันดังนี้ สื่อในการรณรงค์ไม่สามารถแจกจ่ายให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ทั่วถึง ($\bar{X} 3.13 > 2.76$) ที่ระดับ .01 วัสดุที่ใช้ในการรณรงค์ไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ และปัญหาสภาพวัสดุที่ใช้ในการรณรงค์ ($\bar{X} 3.59 > \bar{X} 2.75, \bar{X} 3.72 > \bar{X} 2.71$, และ $\bar{X} 3.22 > \bar{X} 2.62$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .001 ส่วนการขาดยานพาหนะที่ใช้ในการรณรงค์มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบปัญหาด้าน
การดำเนินการในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537
จำแนกตามต้นสังกัดของหน่วยงาน

ต้นสังกัดของโรงเรียน								
ด้านการดำเนินการ	สศ.		สพช.		ค่า t	รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1)ขาดการวางแผนการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	2.46	1.11	2.57	1.12	-0.91	2.53	1.12	ปานกลาง
2)ขาดการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในโรงเรียน	2.33	1.10	2.42	1.08	-0.76	2.39	1.09	น้อย
3)ขาดการสนับสนุนให้กำลังใจจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน	2.14	1.04	2.27	1.10	-1.13	2.23	1.08	น้อย
4)ขาดการสรรหาวิธีการที่เหมาะสมมาใช้	2.42	1.08	2.60	1.04	-1.51	2.54	1.06	ปานกลาง
5)ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.42	1.09	2.83	1.06	-3.33**	2.68	1.09	ปานกลาง
6)สภาพของพื้นที่บริการมีลักษณะกระจาย หักกันดารขาดต่อการออกตรงตามพื้นที่	2.44	1.17	2.33	1.10	0.85	2.38	1.13	น้อย
7)ขาดการตรวจ ติดตาม ทัศนัยโรงเรียนและชุมชนอย่างจริงจัง	2.79	1.26	2.90	1.23	-0.79	2.86	1.25	ปานกลาง
รวม	2.43	0.88	2.56	0.82	-1.39	2.52	0.85	ปานกลาง

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 16 พบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัญหาการดำเนินการรณรงค์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่าที่มีปัญหาในระดับปานกลางประกอบด้วย เรื่องขาดการวางแผนอย่างต่อเนื่อง เรื่องขาดการสรรหาวิธีการที่เหมาะสมมาใช้ เรื่องขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและขาดการตรวจ ติดตาม กำกับนักเรียนและผู้ปกครอง ($\bar{X} = 2.53$, $\bar{X} = 2.54$, $\bar{X} = 2.68$ และ $\bar{X} = 2.66$ ตามลำดับ) ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยประกอบด้วย เรื่องสภาพพื้นที่บริการมีลักษณะกระจายทั่วกันดาร และเรื่องการขาดการสนับสนุนและให้กำลังใจจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 2.39$, $\bar{X} = 2.38$ และ $\bar{X} = 2.23$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาด้านการดำเนินการรณรงค์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีปัญหามากกว่าโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเรื่องขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} 2.83 > \bar{X} 2.42$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .01

4.4 การศึกษาข้อเสนอแนะในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา

การศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ และด้านการดำเนินการ เสนอในภาพรวมดังปรากฏต่อไปนี้

ตารางที่ 17 จำนวนความคิดเห็นและค่าร้อยละเกี่ยวกับนโยบายการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในปีการศึกษา 2537 ของบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
	n = 333	
1) เกี่ยวกับอัตราการเรียนต่อร้อยละ 95		
น้อยเกินไป	41	12.31
เหมาะสมแล้ว	262	78.68
มากเกินไป	30	9.01
2) เกี่ยวกับเวลาในการรณรงค์		
น้อยเกินไป	164	49.25
เหมาะสมแล้ว	166	49.85
มากเกินไป	3	0.90

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่าบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายอัตราการเรียนต่อที่กำหนดไว้ร้อยละ 95 ว่าเหมาะสม (ร้อยละ 78.68) ส่วนเวลาในการรณรงค์ มีความคิดเห็นที่เหมาะสมแล้ว (ร้อยละ 49.85) และคิดว่าน้อยเกินไป (ร้อยละ 49.25) มีเพียงส่วนน้อยที่คิดว่ามากเกินไป (ร้อยละ 0.90)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและค่า t เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจให้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2537 จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

สิ่งจูงใจ	ต้นสังกัดของโรงเรียน						รวม	แปลความ
	สศ.		สชช.		ค่า t			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.				
1) ยกเว้นเงินบำรุงการศึกษา	4.57	0.80	4.49	0.75	0.92	4.53	0.77	มากที่สุดในสุด
2) มีหนังสือให้เรียน	4.44	0.93	4.58	0.67	-1.42	4.53	0.79	มากที่สุดในสุด
3) มีทุนการศึกษา	4.54	0.83	4.43	0.89	1.15	4.48	0.87	มาก
4) มีที่พักให้นักเรียนบ้านไกล	3.78	1.23	3.35	1.36	2.90**	3.52	1.33	มาก
5) การคมนาคมระหว่างโรงเรียนกับบ้านสะดวก	4.38	0.84	4.02	1.04	3.39**	4.17	0.99	มาก
6) มีพาหนะรับส่ง	4.29	1.07	3.81	1.42	3.47**	4.00	1.32	มาก
7) การเรียนการสอนมีประโยชน์	4.57	0.68	4.38	0.79	2.32*	4.46	0.76	มาก
8) การประสบความสำเร็จของศิษย์เก่า	4.56	0.79	4.27	0.88	3.01**	4.38	0.86	มาก
9) นักเรียนและผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษา	4.46	0.85	4.37	0.70	1.04	4.41	0.77	มาก
10) ความศรัทธาในตัวบุคลากรที่ทรงคุณ	4.09	0.99	4.14	0.87	-0.46	4.12	0.92	มาก
11) หน่วยงานต่าง ๆ กำหนดความรับผิดชอบของพนักงาน								
ลูกจ้าง อย่างต่ำมัธยมศึกษาปีที่ 3	4.26	0.90	4.20	0.95	0.62	4.23	0.94	มาก

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 18 ปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจให้นักเรียนเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีการจูงใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า เรื่องที่เห็นว่าเป็นสิ่งจูงใจมากที่สุดคือ การยกเว้นเงินบำรุงการศึกษาและการมีหนังสือให้ยืมเรียน ($\bar{X} = 4.53$ ทั้งสองรายการ) ที่เหลือมีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งจูงใจในระดับมาก

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่าส่วนใหญ่ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษามากกว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ระดับนัยสำคัญแตกต่างกัน ดังนี้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} 4.57 > \bar{X} 4.38$) ที่ระดับ .05 การมีที่พักให้นักเรียนบ้านไกล การคมนาคมระหว่างโรงเรียนกับบ้านสะดวก มีพาหนะรับ-ส่ง และการประสบความสำเร็จของศิษย์เก่า ($\bar{X} 3.78 > \bar{X} 3.35$, $\bar{X} 4.38 > \bar{X} 4.02$, $\bar{X} 4.29 > \bar{X} 3.81$ และ $\bar{X} 4.14 > \bar{X} 4.09$ ตามลำดับ) ที่ระดับ .01

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความ และค่า t เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนไม่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามต้นสังกัดของโรงเรียน

ต้นสังกัดของโรงเรียน								
สาเหตุ	สศ.		สชช.		ค่า t	รวม		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
1) ผู้ปกครองไม่ให้เรียนโดยไม่มีเหตุผล	3.00	1.23	2.77	1.20	1.69	2.86	1.22	ปานกลาง
2) ผู้ช่วยผู้ปกครองทำงาน	3.57	1.08	3.13	1.21	3.40**	3.30	1.18	มาก
3) ผู้ช่วยผู้ปกครองคนน้อย	2.85	1.09	2.62	1.05	1.91	2.72	1.07	ปานกลาง
4) เรียนอ่อนหรือสติปัญญาไม่ดี	2.69	1.08	2.41	1.06	2.29	2.53	1.08	ปานกลาง
5) ต้องการหารายได้จากการทำงานในหมู่บ้าน	3.10	1.19	2.71	1.12	2.96**	2.86	1.17	ปานกลาง
6) ต้องการหารายได้จากการทำงานในจังหวัดใหญ่	3.50	1.17	3.14	1.20	2.67**	3.28	1.20	ปานกลาง
7) ขาดโอกาสโรงเรียน	2.70	1.06	2.11	1.09	4.81***	2.34	1.12	น้อย
8) เพื่อนสนิทไม่มีใครเรียนต่อ	2.06	0.95	1.93	0.95	1.17	1.98	0.96	น้อย

* = $p < .05$ ** = $p < .01$ *** = $p < .001$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 19 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนไม่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา ในระดับมากคือ ช่วยผู้ปกครองทำงาน ($\bar{X} = 3.30$) ในระดับปานกลางประกอบด้วย ผู้ปกครองไม่ให้เรียนโดยไม่มีเหตุผล ช่วยผู้ปกครองดูแลน้อง เรียนอ่อนหรือสติปัญญาไม่ดี ต้องการหารายได้จากการทำงานในหมู่บ้าน และต้องการหารายได้จากการทำงานในจังหวัดใหญ่ ($\bar{X} = 2.86$, $\bar{X} = 2.72$, $\bar{X} = 2.53$, $\bar{X} = 2.86$ และ $\bar{X} = 3.28$ ตามลำดับ) ส่วนที่เหลือนักเรียนคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุในระดับน้อยคือ บ้านอยู่ไกลโรงเรียน และเพื่อนสนิทไม่มีใครเรียนต่อ ($\bar{X} = 2.34$ และ $\bar{X} = 1.98$ ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ นักเรียนไม่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา มากกว่าในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้ การช่วยผู้ปกครองทำงาน ต้องการหารายได้จากการทำงานในหมู่บ้าน ต้องการหารายได้จากการทำงานในจังหวัดใหญ่ ($\bar{X} 3.57 > \bar{X} 3.13$, $\bar{X} 3.10 > \bar{X} 2.71$ และ $\bar{X} 3.50 > \bar{X} 3.14$ ตามลำดับ) และที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คือ สาเหตุบ้านไกลโรงเรียน ($\bar{X} 2.70 > \bar{X} 2.11$)

นอกจากนี้ บุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น ยังให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งสามารถประมวลได้ดังต่อไปนี้

ลำดับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลากรในการรณรงค์ เพื่อเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น มีดังต่อไปนี้

1) ควรให้การอบรมหรือให้ความรู้แก่บุคลากรก่อนดำเนินการรณรงค์ เกี่ยวกับโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ความสำคัญของการศึกษา ความจำเป็นของการศึกษา และการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.71)

2) ควรจัดบุคลากรเพื่อการแนะแนวโดยเฉพาะและให้เพียงพอ (ร้อยละ 9.31)

3) ควรมีการร่วมมือกันอย่างจริงจังของบุคลากรทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน (ร้อยละ 6.30)

4) ควรหาทางแก้ปัญหามูลสารที่อื้อเกี่ยวกับการรณรงค์แล้ว โรงเรียนไม่สามารถ
รองรับนักเรียนได้ (ร้อยละ 5.10)

5) ควรเป็นบุคลากรที่อยู่ในท้องถิ่น ทราบปัญหาของชุมชนเป็นอย่างดี (ร้อยละ 4.50)

6) บุคลากรควรได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม (ร้อยละ 2.70)

ลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงบประมาณในการรณรงค์ เพื่อเรียนต่อชั้น
มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น
มีดังต่อไปนี้

1) ควรจัดงบประมาณเพื่อการรณรงค์โดยเฉพาะ (ร้อยละ 26.13)

2) ควรจัดสรรงบประมาณให้ทุกกรม ที่มีการจัดการศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทาง
การศึกษา ตามความเหมาะสมและโดยเสมอภาค (ร้อยละ 6.00)

3) การได้รับงบประมาณในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาลำช้าทำให้เกิดปัญหาใน
การดำเนินงานด้านอื่น ๆ ตามมา (ร้อยละ 4.80)

4) ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 3.30)

5) งบประมาณอาจจะไม่จำเป็นเท่าใดนักถ้าทุกฝ่ายมีความจริงจัง ซึ่งถ้าใช้งบประมาณ
มากแล้วไม่มีนักเรียนมาเรียนก็จะสูญเปล่า (ร้อยละ 1.50)

ลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการรณรงค์เพื่อการ
เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด
ขอนแก่น มีดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาคาวัสดุครุภัณฑ์ในการรณรงค์ กระทรวงศึกษาธิการควรเป็นผู้จัดหาและ
ส่งให้ทุกกรมที่จัดการศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นการประหยัดมาก
กว่าจะให้โรงเรียนจัดหาหรือทำเอง (ร้อยละ 20.42)

2) ควรเป็นสื่อที่ทันสมัย เป็นที่สนใจของผู้ปกครองและนักเรียน (ร้อยละ 6.90)

3) ควรจัดวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่ใช้เพื่อการรณรงค์โดยเฉพาะ มีผู้รับผิดชอบ เพื่อ
สะดวกต่อการใช้และการเก็บรักษา (ร้อยละ 5.40)

4) ควรเป็นสื่อที่เหมาะสมกับท้องถิ่น (ร้อยละ 2.40)

5) สื่อมีผลน้อยกว่าความศรัทธาของผู้ปกครองและนักเรียน (ร้อยละ 1.20)

ลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการในการรณรงค์ เพื่อการเรียนรู้
 ต่อชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด
 ชอนแก่น มีดังต่อไปนี้

- 1) ควรมีการวางแผนและการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม จนถึง
 โรงเรียน (ร้อยละ 7.50)
- 2) ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (ร้อยละ 5.70)
- 3) นโยบายกับการสั่งการให้ปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน (ร้อยละ 4.20)
- 4) วิธีการที่ได้ผลดีที่สุดคือการสร้างความศรัทธาแก่นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้
 โรงเรียนต้องสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และให้สวัสดิการแก่นักเรียนได้พอสมควร
 (ร้อยละ 3.60)
- 5) ควรมีการใช้วิธีการหลาย ๆ รูปแบบ (ร้อยละ 2.10)
- 6) ควรร่วมมือกับหน่วยงานราชการและเอกชนอื่น ๆ ใช้สื่อมวลชนให้มากขึ้นโดยเฉพาะ
 วิทยุและโทรทัศน์ (ร้อยละ 0.90)